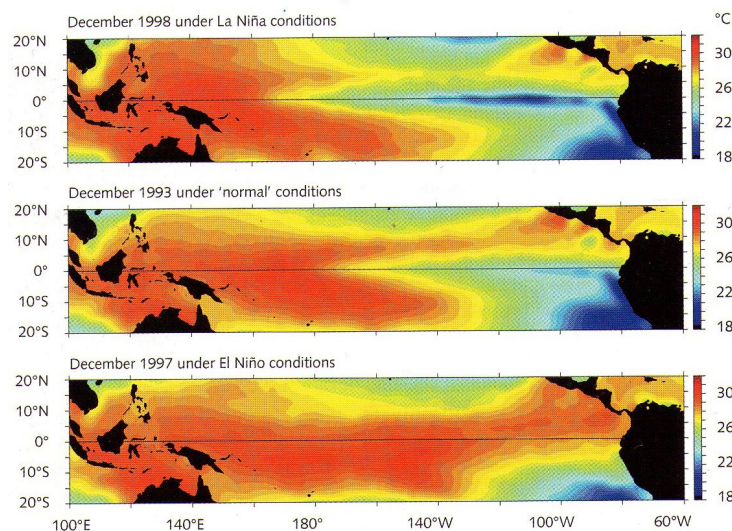

Værfenomenet El Niño - La Niña (ENSO)

Ole Henrik Ellestad*

Det naturlige værfenomenet El Niño i det tropiske Stillehavet har vært klimaalarmistenes «oase» siden IPCC ble etablert i 1988. Under El Niño inntreer de varmeste årene, og med La Niña inkludert, flere titalls markante, regionale værfenomener over store deler av kloden, som oftest tilskrevet menneskeskapte forhold uten at det har noen sammenheng. El Niño har ikke CO₂s «fingeravtrykk», og kloden blir ikke varmere av at varmt vann overlages kaldt vann. Nå er en ny kraftig El Niño under utvikling, forhåpentlig mer edruelig formidlet.

El Niño fenomenet er verdens kraftigste værfenomen med opprinnelse i det tropiske Stillehav. Kaldt vann bringes vestover med Perustrømmen. På veien varmes vannet opp og ansamles mot øyene i vest med økt havnivå på 50–100 cm (Figuren, normalfase midtre bilde). I perioder på 2–7 år svekkes de østlige passatvinder, og det varme vannet fra vest brer seg østover under El Niño fasen (nederst) som varer i 1-2 år. Den kalde strømmen kan også forsterkes vestover som under La Niña fasen (øverst). Havtemperaturen kan variere 10° C, og forskjeller i havnivået kan være over 30 cm. Styrken i de ulike faser varierer. Under Pacific Decadal Oscillations (PDO) 30-årige varme fase øker hyppigheten av El Niño, mens den kalde 30-årsfasen har fler kalde La Niña. ENSO måles ved en indeks, forholdet mellom lufttrykket ved Tahiti og Darwin nord i Australia.

Kloden blir ikke varmere ved at varmt vann i perioder overlages kaldt vann. Det endrer ikke klodens varmeinnhold som er den riktige parameter. Men havoverflatens temperatur endres, og høyere overflatetemperatur øker markant utstrålingen fra overflaten. Den kalde La Niña har motsatt effekt. El Niño er i realiteten en kraftig skorstein for utlufting av kloden i det østlige Stillehav – et paradoks i forhold til at den tilsynelatende fremstår og omtales som et varfefenomen, markant i de senere år som 1998, 2010, 2005, 2007 og 2002, nettopp de varmeste årene - profilert som menneskeskapt oppvarming.

ENSO endrer vindmønster, fordampning av vann fra havet med påfølgende endringer i skydannelse, nedbør mm. En 40–50 regionale

effekter som tørke, flom, kaldere og varmere faser i hele den tropiske og subtropiske sone rundt kloden og flere steder mot høyere breddegrader. Det hindrer ikke Al Gore i å forfekta at skogbranner i Australia er menneskeskapte. Og norske politikere benyttet varmen under OL i Vancouver i 2010 på samme måte – begge velkjente El Niño-fenomener.

ENSO påvirker også tropiske orkaner, og i snitt én i året når land i USA i El Niño år, mens det er 2,2 under den kalde La Niñafase. Likevel fremstilles det feilaktig som om varmen gir mer tropiske orkaner nettopp med omtale av dem i USA.

ENSO-fenomenet er kjent langt tilbake i tid. Inkaene bygde vannsystemer som tok sine forbehold, og befolkningen tilpasset seg forholdene. I nordøstre Brasil døde 500 000 mennesker av tørken som oppstod i 1878 forårsaket av naturlige variasjoner i samvirke mellom Atlanterhavstrømmen og El Niño. Vitenskapelige undersøkelser startet i 1893. Om det er atmosfæren eller geologiske forhold som er bakenforliggende årsak, omtales i lenken. Uansett, liten grunn til å ta fenomenene til inntekt for menneskeskapt påvirkning.

- B. Voituriez og G. Jacques. *El Niño - Facts and Fiction*, UNESCO Publishing 2000

- <http://www.climatechangedispatch.com/why-el-ninos-originate-from-geologic-not-atmospheric-sources.html>